

Imo nec praesumptio opposita magnanimitati, n. 12. 901
Dabatur tamen ea, quae opponitur humilitati, et ab
arrogantia non distinguitur, num. 13. 901

PREETERITUM.

1. Praeteritos effectus naturales possunt Angeli certo cognoscere, lib. 2, cap. 12, num. 1. 164
- Item per speciem alienam effectus, aut vestigii relictī, praeteritam causam conjectare, num. 3. 165
2. Praeterita omnia; per innatas species posse Angelos certo cognoscere, qui dicant, ibid., num. 4. 166
- Id falsum, si in praesentia, dum existerent, cognita non fuerint, num. 5 et 8. 166 et 167
3. Praeterita immediate, et in seipsis cognoscere, est proprium divinitatis, sicut et futura, ib., a n. 5. 166
4. Ad praeteritorum memoriam in Angelis requiritur aliquid relictum, ex praesentium cognitione, ibid. a num. 9. 168
5. Quid illud tandem sit, et a quo producat? n. 13 et 14. 169

PRINCIPATUS, vide CHORUS, NUM. 5.

PRIVATIO.

1. Privatio an in se directe cognosci possit, lib. 2, cap. 29, num. 50. 299
- Ejus intuitiva cognitio qualis esse possit, ibid., num. 51. 289
- Privatio gratiae quo pacto dici queat poena damni, vide POENA, num. 2.

1. Projectio quomodo fiat ab Angelo, vide MOTUS, num. penultimo.

1. Propinquitatis, vide DISTANTIA per totum, et MOTUS, num. 11.

1. Propositio immediata, vel mediata in Angelis quae dicatur? vide verbo COGNITIO.

Q

QUALITAS.

1. Qualitas corporea in spiritu, nec divinitus produci valet, lib. 8, cap. 14, a num. 29. 1043
2. Qualitatem spiritualem doloriferam imprimit divinitus ignis in spiritus damnatos, ib., a n. 44. 1047
- Cujus speciei sit haec qualitas, et quod ejus immediatum subjectum? num. 45. 1048
- An formalem repugnantiam habeat cum gratia? num. 47. 1048
3. Qualitas spiritualis significans ad placitum cogitationes cordis in Angelis fictitia, lib. 2, cap. 26, a num. 8. 337
4. Quas qualitates producere queant Angeli, vide ACTIO, num. 3.

QUIES.

1. Quies quando necessario datur in tempore, quando non necessario? lib. 4, cap. 21, num. 11. 506

R

RAPHAEL.

1. Raphael Angelus ad quem ordinem, seu chorum spectet, lib. 6, cap. 10, a num. 31. 394

RATIONALE.

1. Rationalis creatura media inter Angelum et hominem, impossibilis, lib. 7 cap. 3, num. 17. 807
Licet admitteretur, esset libera, et peccabilis, ibid. 807

2. Rationalis creatura determinata ad unum impossibilis est, ibid., num. 18. 808

1. Recordatio praeteritorum, vide PREETERITUM.

REDEMPTOR, REDEMPTIO.

1. Redemptor Angelorum non fuit Christus, lib. 6, cap. 2, n. 9, et cur? lib. 7, cap. 18, n. 28. 640 et 931
2. Redemptionis mysterium, quod in via Angeli non cognoverunt, in Verbo viderunt, lib. 6, cap. 5, num. 6. 816
- Vide etiam CHRISTUS.
1. Relatio transcendens non mutatur absque mutatione formae absolutae: non sic praedicamentalis, lib. 6, cap. 6, num. 23 et 24. 833

REPROBUS.

1. Reprobi an habeant Angelum custodem, lib. 6, cap. 17, num. 12. 918

Vide DAMNATI.

S

SCIENTIA.

1. Scientia de singularibus in Angelis datur, non in hominibus, lib. 2, cap. 8, num. 6. 142
2. Scientia infusa de futuris contingentiis, in seipsis, an possibilis? lib. 2, cap. 10, num. 11. 156
- Vide etiam COGNITIO.

SERAPHIM.

1. Seraphini apud Isaiam, cap. 6, fuerintne ex supremo ordine supremae Hierarchiae, lib. 6, cap. 10, num. 2. 684
2. Seraphini an aliquando mittantur, ibid. 684
- Vide etiam CHORUS, num. 5.

SIGNUM.

1. Per signa sensibilia loqui Angelos, qui dicant? lib. 2, cap. 26, num. 4. 235
- Refelluntur, num. 5. 236
- Loqui per signa spiritualia instrumentalia, plures aiunt, ibid., num. 6. 236
2. Quidnam sint haec signa discutitur, ibid., num. 8 et 9. 237
- Nec ad placitum, nec naturaliter significare queunt, a num. 11. 238
- Produci non possunt per actum volendi loqui, num. 17. 240
- Nec etiam per actus ipsos, quos per talia signa vult Angelus manifestare, num. 18. 240
3. Praedicta signa si admitterentur in ipsa Angeli substantia inhaerent, num. 22. 241
- Nec a voluntate Angeli in suo esse penderent, sed semper conservarentur, num. 23. 242
- Nec rursus per ea sola signa Angeli colloquerentur, num. 24. 242
4. Talibus signis Angelus non uti, longe probabilius est, ibid., num. 25. 243
- Vide etiam LOCUTIO.

SIMUL.

1. SIMUL quid significet? lib. 1, cap. 3, num. 10. 10
1. Situs per se non competit Angelis, nec item esse supra, vel infra, aut similis alia loci differentia, lib. 4, cap. 8, num. 13. 457

SPATIUM.

1. Ad spatium imaginarium egredi non possunt Angeli

ex hoc mundo, de lege ordinaria, lib. 4, cap. 2, num. 10. 431

2. In eo spatio existere, seu in nihilo, quem sensum praesererat? lib. 4, cap. 8, num. 12. 457

Vide LOCUS.

SPECIES INTENTIONALIS.

1. Species intelligibiles in Angelis, qui negent, lib. 2, cap. 3, a num. 2. 93
- Dantur revera ab intellectu distinctae ad cognoscendum alia a se proxime et directe, ibid., a n. 6. 95
2. Species intelligibiles non sunt ejusdem naturae cum objecto, ibid., num. 24. 102
- Specie non eget Angelus ut se intueatur, lib. 2, cap. 4, a num. 7. 107
- Nec item ut suas proprietates, num. 19. 112
- An et percipiat accidentia contingentia, quae in se forte habet? num. 20. 112
3. Speciem sui Angelus in Angelum non imprimi, lib. 2, cap. 5, num. 26 et 27. 123
4. Species ab objectis materialibus accipere naturaliter Angelus non potest, lib. 2, cap. 6, a n. 8. 127
- Eas a Deo habet concreatas, a num. 13. 128
5. Species eorumdem objectorum materialium duplicatas non habet Angelus, ibid., a num. 19. 130
- Nec peculiaria singulorum individuorum, n. 21. 131
- Sed per unam universalem multa cognoscit individua, ibid., et cap. 13, num. 5. 131 et 172
6. Species concretae Angelis, cur non sint supernaturales? eod. cap. 6, num. 24. 133
7. Species intelligibiles non manarunt ab essentia vel intellectu Angelorum, lib. 2, cap. 7, a num. 4. 135
8. Sunt tamen ita connaturales ut sine miraculo negari eis nequeant, ibid., a num. 11. 138
- An etiam sive violentia? num. 14 et 15. 141
9. Species eadem sufficit ad representandam objecti essentiam et existentiam, lib. 2, cap. 8, n. 2. 141
- Item et individuum, ac ejus praedicta essentialia, num. 3. 141
10. Species rerum singularium materialium non sunt negandae, ibid., num. 6. 142
11. Species universalis praecise representantes, si in Angelis admittantur, sunt acquisitae, ibid., num. 4 et 10. 142 et 144
12. Species Angelorum non immutantur, ex eo quod singularia antea cognita abstractivae, denuo intuitive cognoscantur, lib. 2, cap. 11, a num. 3. 157
13. Species Angelorum multa representant, quae nunquam erunt, ibid., num. 18 et 19. 164
14. Species memorativae in Angelis generantur ex ipsorum cognitione, lib. 2, c. 12, n. 13 et 14. 169
15. Species innatas omnium possibilium naturalis ordinis an habeant Angeli? variae sententiae afferuntur, lib. 2, cap. 13, a num. 1. 170
16. Species innatae Angelis immediate solum sunt de rebussingularibus, aliquando futuris, ib., n. 11. 175
17. Species omnium possibilium, an saltem divinitus possint Angelo communicari? ibid., num. 13. 175
18. Species universales, et particulares in Angelis dari quomodo intelligendum? lib. 2, cap. 14, num. 1. 176
19. Species omnes Angelorum particulares esse, ac adeo pro pluralitate objectorum, plures, qui dicant? ibid., num. 1 et 2. 176
20. Unam tamen speciem pro multis objectis sufficere non repugnat? ibid., num. 3. 176
- Imo de facto tales sunt pleraque Angelorum species, num. 5. 177

Objectum adaequatum earum quodnam sit? n. 11. 179

21. Non repugnat unam speciem Angeli representare naturas sub certo genere syncategorematicae infinitas, eod. cap. 14, num. 13. 180

Non sic de specie representante infinitam multitudinem non terminatam ad aliquod extremum finitum, num. 15. 181

22. Non omnes Angelorum species sunt universales, ibid., num. 16. 181

Quarum rerum particulares habeant? ibid., et cap. 26, a num. 37. 181

23. Species Angelorum eo sunt universales, quo ipsi sunt nobiliores, lib. 2, cap. 15, a num. 4. 183

Id verum est non solum de nobilioribus in gradu generico, sed etiam specifico, cap. 16, a n. 4. 186

24. Ad specierum universalitatem quae pluralitas in objectis sufficit? ibid. a num. 8. 187

25. Species representans omnia creata, et creanda de facto dari potest naturaliter, ibid., num. 11. 189

An talis sit supremi Angeli species? ib., et n. 20. 192

26. Species universalis solum habent Angeli comparate ad inferiores Angelos, non vero ad aequales, aut ad superiores, lib. 2, cap. 14, num. 16, et cap. 16, num. 12 et 14. 181 et 189

27. An singulae species Angeli superioris sint universales singulis speciebus inferioris, eod. cap. 16, a num. 16. 191

28. Species quidditativa Dei non est connaturalis Angelis, nec initio eis data, lib. 2, cap. 17, n. 4. 194

29. Species inditas actuum alienae voluntatis non habent Angeli, lib. 2, cap. 23, a num. 17, et cap. 24, a num. 4. 226 et 227

30. Species intelligibilis quomodo dici possit signum objecti? lib. 2, cap. 26, num. 10. 237

31. Species intelligibiles suorum actuum Angeli aliis imprimunt, lib. 2, cap. 27, num. 38, et cap. 28, num. 2. 255 et 257

Haec species cur non necessario imprimantur, ibid. a num. 4. 258

32. Species ab Angelo loquente in audiente impressa, ab aliis non videtur, lib. 2, cap. 27, num. 26. 251

33. Speciem sui actus interni nequit imprimere anima conjuncta in Angelum, ibid., num. 68. 279

Nec e contra Angelus in animam conjunctam, n. 69 et 71, et lib. 6, cap. 16, a num. 22. 280 et 743

Imo nec si eam imprimeret, posset anima per illam, actum internum Angeli naturaliter cognoscere, eod. cap. 28, num. 60. 277

34. Speciebus universalibus uti possunt Angeli inadaequate, lib. 2, cap. 37, num. 14. 353

35. Species una an inservire possit ad plura ut plura, ac per distinctos actus, cognoscenda, ibid., num. 31 et 32. 359

SPIRITUS, SPIRITUALIS.

1. Spiritus vocabulum in Scriptura significare substantiam incorpoream, ostenditur, l. 1, c. 6, n. 8. 23
2. Spiritualitatis gradus communicabilis est creaturis, lib. 1, cap. 5, num. 6, et cap. 6, num. 22. 18 et 27
3. Spiritus capax est praesentiae, propinquitatis, et distantiae etiam respectu corporum, lib. 4, cap. 18, num. 6. 493
4. De spiritualibus philosophandum instar corporalium quomodo verum sit? lib. 4, cap. 28, num. 5 et 6. 524
5. Spirituali modo non repugnat aliquis extensio et divisibilitas, lib. 4, cap. 17, a num. 13. 490

SPIRITUS SANCTUS.

1. Spiritus sanctus an apparuerit visibiliter in lege veteri? lib. 6, cap. 20, num. 22. 773
 Peculiariter apparuit in forma columbæ cum Christus baptizaretur, ibid., cap. 21, num. 4. 782
 Et in linguis igneis in die Pentecostes, num. 6. 782

SPONSA.

1. Sponsæ Dei an sint Angeli sancti? lib. 6, cap. 7, num. 7 et sequent. 670
 An dicendi sint sponsæ Christi Domini, ibid., a num. 11. 671

STATUS.

1. Ad statum cuiusque hominis, vel Angeli beati cognoscenda quænam pertineant, et quomodo? lib. 6, cap. 6, a num. 33. 666
 2. Status, vide VIA, GRATIA, BEATITUDO.
 1. Succubus, vide DÆMON, n. ultimo.

SUPERBIA.

1. Superbiæ duplex acceptio ex Scoto discutitur, lib. 7, cap. 9, a num. 23. 854
 2. Idem actus potest esse simul propria superbia, et amor sui, ibid., num. 29. 856
 3. Superbia, vide LUCIFER, NUM. 4, PECCATUM, NUM. 5 et sequentibus.

SUPERNATURALE.

1. Supernaturale quoad substantiam, et quoad modum, in quo differant? lib. 2, cap. 29, num. 2. 292
 2. Supernaturalia quoad substantiam falso negat Scotus, ibid., a num. 9. 284
 3. Supernaturalia utriusque generis, an ab Angelis cognosci possint? vide COGNITIO DE SUPERNATURALIBUS.

SUSPENSIO.

1. Sensus omnis actus nunquam representari potest, ut eligibilis secundum rectam rationem, lib. 3, cap. 3, num. 4 et 5. 373

T

TENTATIO, IMPUGNATIO.

1. Tentare homines est præcipuum dæmonum ministerium, lib. 8, cap. 18, num. 4. 1069
 Cur tentent? num. 6. 1069
 2. Potestas physica ad tentandum homines, est dæmoni connaturalis, num. 8 et 9. 1070
 Moralem vero a Deo non habet nisi permissive, a num. 10. 1070
 3. Hæc dæmonis potestas quomodo dicatur in lege gratiæ ligata lib. 8, cap. 17, a num. 7. 1066
 Et latius, cap. 18, a num. 13. 1072
 Speciatim, num. 17. 1073
 4. Licentiam tentandi homines, cur Deus dæmoni tribuerit rationes variæ, a num. 19. 1074
 5. Tentatio alia dicitur probationis, alia subductionis, lib. 8, cap. 19, num. 2 et 3. 1076
 Item alia ex objecto mala, alia bona, vel saltem non mala, num. 4. 1077
 Priori Deus auctor esse nequit, ibid. 1077
 6. Tentationum omnium modo aliquo causa est dæmon, ibid., num. 5 et 6. 1077

7. Tentationis efficax causa potest esse dæmon, non peccati, ibid., num. 10. 1079
 8. Omnem tentationem necessario esse a dæmone disserunt Armeni, ibid., num. 12. 1080
 9. Absque tentatione dæmonis hominem peccare non posse, erroneum est et fatuum, num. 13. 1080
 10. Ex tentatione dæmonum omnia hominum peccata esse multi Patres aiunt, a num. 14. 1080
 Multi negant, a num. 18. 1081
 Utrique probabiliter, num. 20. 1082
 11. Ex sola tamen dæmonis suggestione non omnes tentationes, vel peccata hominum proveniunt, n. 22 et 23. 1082
 12. In statu naturæ lapsæ ab alio animæ hoste ordinariæ juvatur dæmon ad tentandum, num. 24 et 25. 1083
 13. Non est tamen necessarium, ut dæmon semper inchoet tentationem, nec etiam ut aliunde prius tentatio inchoetur, quam ab ipso homine tentato, num. 26 et 27. 1083
 14. Ad tentandum dæmones quomodo sint deputati, vide DÆMONES, a num. 28.
 15. A tentationis officio an repellatur dæmon ab hominibus semel victus, lib. 8, cap. 17, a num. 3, et cap. 21, num. 32. 1065 et 1098
 16. An saltem ad tempus victus recedat, a n. 33. 1098
 17. Dæmones, quibus non designantur homines impugnandi, quo pacto ad tentandum concurrant? num. 35. 1099

THRONUS, vide CHORUS, NUM. 5.

TRANSITUS.

1. Transitus Angeli de extremo ad extremum non per medium probabiliter fieri potest naturaliter, lib. 4, cap. 19, a num. 7. 496
 Oppositum probabiliter, num. 16. 499
 2. Transitus Angeli ultra locum intermedium adæquatam fieri non potest naturaliter in instanti, lib. 4, cap. 22, a num. 4. 508
 Quo pacto divinitus fieri queat? num. 9. 509
 Alia vide verbo MOTUS.

TRANSUBSTANTIATIO, vide EUCHARISTIA.

TRINITAS.

1. Trinitas divinarum personarum an olim apparuerit in forma visibili? lib. 6, cap. 20, a num. 10. 769
 Vide etiam verbo ABRAHAM, et verbo APPARITIO.
 Tristitia, vide ANIMA SEPARATA, NUM. 9 et PENA, NUM. 4 et 5.

U

UBI, UBIQUE.

1. Ubi intrinsecum, seu præsentiam localem Angeli ipsius substantiæ superadditam, qui negent, lib. 4, cap. 2, num. 2 et 3. 428
 Verius affirmatur, a num. 3. 42
 2. Hoc ubi seu modus præsentiae accidentarius est, atque ex natura rei distinctus a substantia Angeli, ibid., num. 8. 430
 3. Non spectat ad prædicamenta alia præterquam Ubi, ibid., late a num. 9. 430
 Estque immediate in ipsa substantia Angeli, sicut ubi quantitativum immediate afficit ipsam quantitatem, num. 14. 432
 4. Ratio habendi Ubi est ipsa res, quæ illo immediate afficitur, ibid. num. 15 et cap. 3, num. 2. 432 et 433
 5. Ab intrinseco Ubi nihil potest absolvi, sive existat

VERITAS.

1. Veritas quomodo in simplici apprehensione angelica reperitur? lib. 2, cap. 39, num. 3. 366
 Vide etiam FALSITAS.

VERMIS.

1. Vermis in damnatis Angelis et hominibus, an et quomodo accipiatur? lib. 8, cap. 12, a n. 35. 1020

VIA.

1. Viæ status, seu tempus quid sit? lib. 5, cap. 12, num. 1. 624
 Fuit etiam in Angelis, eod. lib. 5, cap. 2, a n. 10. 572
 Idque etiam in secundo instanti, seu morula, post eorum creationem, lib. 3, cap. 11, a num. 6. 618
 Loca Augustini contra statum merendi Angelorum adducta, explicantur, lib. 5, cap. 2, num. 13. 573
 2. Viæ status inter Angelos et homines discrimen, lib. 5, cap. 12, num. 2. 624
 3. Via hominum in statu innocentiae, non morte, ut modo, sed sola Dei voluntate terminaretur, ib. 624
 4. Via Angelorum fuit brevissima, lib. 6, cap. 2. 637
 Quanta fuerit, vide INSTANS, num. 6 et 15.
 5. In via quænam dona gratiæ receperint Angeli, et quos actus exercuerint, vide verbo AUXILIUM, verbo GRATIA, et verbo INSTANS, NUM. 7.
 6. In via quæ peccata mali Angeli commiserint, vide PECCATUM, INVIDIA, PRÆSUMPTIO, SUPERBIA.

VIOLENTUM.

1. Violentum quid, lib. 2, cap. 7, num. 4 et 5. 135
 Vide etiam verbo SPECIES, NUM. 8.

VIRGO MARIA, vide MARIA VIRGO.

VIRTUTES.

1. Virtutum habitus, an, et qui reperiri possint in Angelo? vide HABITUS, NUM. 4.
 2. Virtutes pro Angelis, vide CHORUS, NUM. 5.

VISIO BEATA.

1. Visio beata nulli creaturæ potest esse connaturalis lib. 7, cap. 3, num. 14. 806
 Nec potest naturaliter cognosci ab Angelo, ut possibilis, nedum ab homine, lib. 2, c. 29, a n. 29. 292
 2. Visio Dei clara nunquam fuit malis Angelis communicata, lib. 5, cap. 2, num. 6. 571
 Imo nec bonis in primo instanti, ibid., num. 5. 570
 Quod probatur late, a num. 8. 571
 Nec etiam in secundo illa fuerunt præventi, eod. lib. 5, cap. 11, num. 17. 622
 Eam tamen obtinuerunt immediate post secundum instans, lib. 5, cap. 2, num. 2. 570
 Vide etiam, lib. 6, cap. 7, a num. 6. 670
 3. Visionem ex natura sua pugnare cum statu merendi de condigno, quidam dicunt, sed refelluntur, lib. 6, cap. 4, num. 9. 645
 4. Visio una, et eadem non potest esse de creaturis pure concomitanter, cum Deo, lib. 6, cap. 5, num. 2. 650
 5. Videre in Verbo quid significet? ibid., num. 3. 650
 6. Quid viderint Angeli in Verbo a principio beatitudinis, lib. 6, cap. 5, a num. 4. 651
 Speciatim, num. 11. 652
 7. In visione beata triplex augmentum potest excogitari, ibid., lib. 6, cap. 6, num. 1. 655
 8. Augmentum extensivum in visione non est sine extensivo, ibid., a num. 3. 656

- in hoc mundo corporeo, eodem cap. 3, num. 3 et 4. 433
 Sive solitarie creatur, num. 5. 434
 Quid de absolute ab omni loco extrinseco? lib. 4, cap. 11, num. 17 et 18. 471
 6. Ubi cuiusque rei manet, esto locus ejus extrinsecus destruat, lib. 4, cap. 3, num. 1. 433
 7. Cur res possit mutari de uno loco, vel ubi ad aliud: non vero de una duratione ad aliam? eod. cap. 3, num. 10. 436
 8. Ubi in Angelis est absque situ aliisque differentiis loci, lib. 4, cap. 8, num. 13. 457
 9. Ubi intrinsecum est terminus motus localis etiam in Angelo, lib. 4, cap. 13, num. 7. 480
 10. Ubi angelicum esse spirituale, et divisibile non repugnat, lib. 4, cap. 17 per totum. 492
 11. Ubique Angelos esse refellitur contra Durandum, lib. 4, cap. 1, a num. 12. 425

UNIO.

1. Unio etiam datur ex parte corporis, quando ei unitur substantia spiritualis, lib. 4, c. 18, n. 7. 494
 2. Unio Angeli ad corpus, si possibilis est, necessario, datur intra mundum ad hoc, vel illud corpus, ibid. 494
 Nec potest fieri immediate ad corpus remotum, ib. 494
 3. Unionem Angeli ad corpus esse illi rationem essendi in loco, impugnat, lib. 4, cap. 6, a principio. 447
 4. Unio hæc, licet admittatur, nequit esse terminus motus localis, lib. 4, cap. 13, a num. 3. 478
 Sed potius motum præsupponit, quando unienda distant, num. 5. 479
 5. Unionem hanc indissolubilem esse per motum localem, sicut indissolubilem unio animæ ad corpus, et Christi ad species consecratas, falso asseritur, lib. 4, cap. 14, num. 3. 481
 6. Quod unio spiritualis terminata ad rem corporalem sit divisibilis, late ostenditur, lib. 4, cap. 17, per totum. 487
 Talis unionis extensio ab extensione quantitatis differt, num. 17 et 18. 491
 7. Uniones Christi ad diversas species sacramentales diversæ sunt, et tamen omnes in eodem Christi corpore indivisibiliter existunt, lib. 4, cap. 17, num. 6. 488
 8. De unione non pauca habes, eod. lib., cap. 6, per totum. 447

UNIO HYPOSTATICA.

1. Unio hypostatica non est in se naturaliter cognoscibilis ab intellectu creato, lib. 7, cap. 13, a num. 21. 887
 2. Unio Verbi hypostatica per Incarnationem daretur, esto Adam non fuisset peccaturus, lib. 7, cap. 13, num. 9. 883
 3. Unionem hypostaticam appetendo sibi, aut invadendo Christo, an Angelus peccaverit, vide verbo PECCATUM, a num. 14.

V

VACUUM.

1. In vacuo dari potest motus, non tamen in instanti, lib. 4, cap. 22, num. 9. 505

9. Visio beatifica respectu objecti primarii, nec denuo augeri, nec remitti potest, lib. 6, cap. 6, n. 7. 658
 10. Visionem beatificam augeri per additionem secundarii objecti, qui doceant, ibid., num. 8 et 9. 658
 Refelluntur late, a num. 10. 659
 11. Visio beata semel inhærens intellectui necessario confert totum effectum etiam quoad secundaria objecta, num. 15. 660
 12. Visio increata cur ex sola mutatione objectorum ad extra attingat rem futuram, vel præsentem, non sic visio beata intellectus creati, ibid., num. 28 et 29. 665
 13. Videri in Verbo aliquid dici potest, vel formaliter, vel causaliter, lib. 6, cap. 5, num. 2, et cap. 14, num. 3. 650 et 719

VOLUNTAS.

1. Voluntatem dari in Angelis de fide est, lib. 3, c. 1, num. 1. 368
 Distingui realiter ab eorum essentia, et intellectu probabilius est, num. 2. 368
 Non partiri vero in concupiscibilem, et irascibilem, certum videtur, ibid., et num. 8. 370
 Actus tamen elicere respondentem concupiscibili et irascibili, late ostenditur, a num. 6. 369
 2. Voluntatis objectum formale, non solum est bonum in genere, sed etiam in specie, nimirum honestum, delectabile, utile, ibid., num. 3. 368
 3. Voluntas angelica distinguitur specie ab humana, imo et in variis Angelorum speciebus distinguitur specificè, num. 4. 368
 4. Voluntas Angeli necessario exercet aliquem actum indeterminate, lib. 3, cap. 3, num. 3 et 4. 373
 Non amat tamen necessario creaturas alias, lib. 3, cap. 6 per totum. 384
 5. Voluntas bonum, tantum in communi, refutare nequit, lib. 3, cap. 4, num. 10. 378
 Semper potest libere operari, non sic intellectus, cujus saltem primus, debet esse necessarius, ibid., num. 17. 380
 6. Voluntatem nihil extra Deum clare visum potest simpliciter necessitare, ibid., a num. 16. 380
 7. Voluntatem Angeli pura ratione naturali regulatam impeccabilem esse, qui dicant, lib. 3, cap. 7, num. 3. 388
 Peccaturam de facto si in pura natura relinquatur, alii putant, num. 5. 388
 Verior sententia media, a num. 6. 389
 8. Voluntatem esse peccabilem, unde nascatur? et alia de voluntatis peccabilitate, et impeccabilitate, vide verbo PECCABILITAS, et verbo PECCATUM.
 9. Ut voluntas peccet, an et quis defectus præcedat in intellectu? vide verbo INTELECTUS, a num. 19.
 10. Voluntatem Angeli adhærere immobiliter in suis electionibus, qui dicant, lib. 3, cap. 10, n. 1. 403
 Oppositum late ostenditur, exclusis causis talis immobilitatis, quæ fingi possent, a num. 5. 404
 Idem asserendum est de intellectu, num. 25. 411
 11. In voluntate peccabili immobilitas in eligendo, esset imperfectio, eod. cap., num. 16. 408
 12. Voluntas Angeli, an comparet habitus? vide HABITUS.
 13. Voluntas necessitari potest a Deo, etiam extra visionem, lib. 8, cap. 10, num. 9. 999
 Non tamen habitum pravum infundendo, ibid., a num. 3. 997
 Vide etiam OBSTINATIO.
 14. Voluntatis alienæ actus, quomodo sint occulti Angelo, vel ab eo cognoscantur? vide verbo COGNITIO CORDIS.
 15. Voluntatis divinæ actus ad intra nullam facit in rebus mutationem, lib. 6, cap. 6, num. 30. 665
 16. Voluntatem alienam nequit Angelus directus immutare, lib. 6, cap. 16, num. 26 et 27. 744
 Potest tamen ex parte objecti, num. 28. 746
 Quomodo voluntatem humanam immutare possit mediante appetitu? ibid., num. 29. 746
 17. Voluntas Angeli nequit esse determinata quoad specificationem ad malum, lib. 7, cap. 2, num. 10 et 11. 798
 18. Non est creabilis voluntas de se determinata ad solum honestum, lib. 7, cap. 3, num. 15 et 18. 807
 19. Voluntas non necessario eligit, quod intensius ab intellectu consideratur, lib. 7, cap. 5, a num. 7. 817
 20. Voluntas non nisi per actum in se receptum determinatur, lib. 7, cap. 6 et 7. 825 et 839
 21. Ad volitionem præcedere iudicium practicum, hoc est faciendum, quomodo verum sit? ib., c. 6, num. 26. 835
 22. Voluntas Angeli non movetur ex sola simplici apprehensione, lib. 7, cap. 10, num. 12, et cap. 11, num. 10, et cap. 12, num. 11. 860, 867 et 874
 23. Voluntas aliquo modo ferri potest in impossibile, eodem cap. 12, a num. 13. 875
 24. Voluntas potest se determinare ad primum suum actum, lib. 7, cap. 20, a num. 28. 942
 25. Voluntas Angeli non fuit in primo instanti physice prædeterminata a Deo, ibid., a num. 37. 944
 An moraliter? a num. 40. 945
 26. Nihil volitum quin præcognitum, quomodo intelligendum, lib. 7, cap. 18, num. 17. 927
 27. Voluntatis conatus, vide CONATUS.

FINIS TOMI SECUNDI.

AVIS AUX SOUSCRIPTEURS.

Désirant que cette nouvelle édition de Suarez soit aussi correcte que bien imprimée, et digne en tout point de ce grand et célèbre théologien, nous faisons revoir et corriger les épreuves avec le plus grand soin et la plus scrupuleuse attention; nous faisons même collationner le texte sur celui de plusieurs anciennes éditions, dont la plupart sont assez défectueuses. Celle de Venise, que nous réimprimons de préférence, comme la plus estimée et la plus correcte, n'est cependant pas exempte de fautes, et même de très-graves. Nous y avons remarqué non-seulement des mots mis pour d'autres ou passés, mais même des lignes et des phrases tout entières omises, ce qui rend parfois le texte inintelligible. Malgré l'attention la plus soutenue et la plus consciencieuse apportée à la correction des épreuves, on comprend qu'il n'est guère possible de ne pas laisser échapper quelques fautes; puis l'imprimeur peut en faire et en fait effectivement de nouvelles en corrigeant celles qui lui sont indiquées. Voulant donc remédier, autant que possible, à cet inconvénient, nous relèverons les fautes que nous pourrions trouver après l'impression, et nous en ferons des *errata*, que nous enverrons plus tard aux souscripteurs, pour être placés à la fin de chaque volume. Si quelques-uns d'entre eux étaient assez bons pour nous aider dans ce travail, et noter celles qu'ils rencontreraient à la lecture, et nous les signaler, nous leur en serions doublement reconnaissants, car ils perfectionneraient ainsi l'œuvre à laquelle ils s'intéressent tous, et qu'ils encouragent par leur concours intelligent et dévoué, en nous aidant à mener à bonne fin cette grande et si importante publication.

